

РЕШЕНИЕ

№ 5721

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 12.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3267** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК вр. чл. 10а от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Д. К. С. /Ж. К./, [дата на раждане], гражданка на Република И., действаща чрез законен представител Д. С., гражданин на Република И., чрез адв. П., срещу отказ за издаване на виза вид "С" от 07.03.2022 г., издаден от консулско длъжностно лице /КДЛ/ в посолството на Република България в Д., И..

В жалбата са изложени следните доводи за незаконосъобразност на акта: липса на мотиви, за каквито не може да се счита позоваването на разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ; неяснота относно волята на административния орган, обуславяща засягане на правото на защита на молителя и пречатстване на съдебния контрол за наличие на предвидените в материалния закон условия за отказ – отменително основание по чл.146, т.4 АПК и ТР № 4/ 2004г. на ВАС. Твърди се, че ако органът е имал съмнения относно представените документи е следвало да даде указания на кандидата, след изпълнение на които е могъл да достигне до друг извод за крайния си акт. Иска се отмяна на отказа и връщане на административната преписка на органа за ново произнасяне. Претендират се разноски.

В открито съдебно заседание, жалбоподателката, чрез адв. Б., поддържа оспорването на посочените в него основания. В представени по делото писмени бележки твърди, че в оспорения отказ не са посочени фактическите основания, поради което не става ясно защо административният орган е приел, че жалбоподателят не е доказал целта и условията на своето пътуване, с което са нарушени изискванията на чл.59, ал.1 и ал.2,

т.4 АПК. Посочва, че съгласно чл.21, т.7 от Регламент (ЕО) № 810/2009 г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г., консулствата могат да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи, нещо което в случая не е било направено. На следващо място отбелязва, че едва в съдебна фаза ответникът се позовава на документи, несъдържащи се в административната преписка – писма от Посолството на Република България в Д. и МВнР, касаещи съществуващ риск от нелегална имиграция, като счита, че същите не се отнасят към конкретната организирана екскурзия.

Ответникът – консул в Посолство на Република България в Д. - И., чрез процесуалния си представител юрк. З., отрича основателността на жалбата. Посочва, че по отношение на данните, съдържащи се в представената преписка, следва да се отчете основно сигнала на австрийското посолство, който свързва фирмата, която организира процесната екскурзия, със съмнителни резултати като крайна дестинация. В представени по делото писмени бележки твърди, че решението за отказ е взето след всестранен анализ на всички документи, съдържащи се в преписката, които обхващат освен представените от апликанта документи, така и данните за дейността на туроператорите, организиращи групата. По отношение на направените от жалбоподателя възражения относно липсата на допълнителни указания е посочено, че аргумент срещу това твърдение съдържа разпоредбата на чл.24, ал.2 от Н., в която се съдържат необходимите компоненти, които следва да анализира КДЛ, за да определи допустимостта на заявлението за издаване на виза. Допълва, че сочените от жалбоподателя аргументи в тази посока не са в съответствие с Визовия кодекс и нормативната уредба на Република България. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 22.02.2022 г., Д. К. С. /J. K./, [дата на раждане], гражданка на Република И., чрез своите родители и законни представители, е подала заявление рег. № DEL22000395 за издаване на виза вид “С”, с цел туризъм в Република България /л.102/, към което са приложени следните документи: копие на валиден паспорт; документи, удостоверяващи финансовото състояние на родителите (л.135 и сл.); документи, удостоверяващи наличието на средства за транспорт; удостоверение за раждане; медицинска застраховка; удостоверение от училищните власти; доказателства за закупени самолетни билети /л.124/; доказателства за сключена застраховка живот и злополуки (л.116) и доказателства за резервации в хотели на териториите на България и Румъния /л.162 и сл./, съдържащи името на жалбоподателката, в графа „семейство № 2“. Видно от приложеното към преписката заявление за българска виза, в сектора с данни за приемащото лице, организация или хотел е отбелязан туроператор „Травелинг хорс“ ООД. В заявлението е отбелязано също, че се кандидатства за второ по ред влизане на територията на страната.

С писмо изх. № Ко-34-60/23.02.2022 г. /л.51/, от посолството в Д., И. е изпратена грама до МВнР, КО, която съдържа информация, че организаторите на пътуването на групата кандидати за туристически визи, в която е включена и жалбоподателката, са отново същите дружества, организатори на група, върната от летището в Д. на 22.01.2022 г., а именно: „Травелинг хорс“ ЕООД и “G.’z G. Edication &V. S. P. L.” от

индийска страна. Посочено е, че от индийската фирма за групата е предплатен депозит в размер на 8000 евро, като е предоставен ваучер от “Травелинг хорс“ ЕООД и хотелски резервации в „Н. С.“, хотел „Р.“, Пловдив, хотел „Р.“, Р. и хотел „Р.“, Б.. Във ваучера било описано, че екскурзията ще започне от летище С. на 09.03.2022 г. и следва да приключи на 17.03.2022 г. на летище Б.. От представените резервации за самолетни билети било видно, че маршрутът следва да се осъществи по следния начин: Д.-Д.-С.-Доха-Д., с отпътуване на 09.03.2022 г. и връщане на 18.03.2022 г. В комплекта документи апликантите представили график за друга екскурзия от 02.11.-08.11.2021 г. по маршрут С.-П.-Б.-С., в която същите на са участвали. От изисканите документи от „G.’z G. Edication &V. S. P. L.“, било установено, че за предходните три години фирмата е била на загуба, като към 16.02.2022 г. разполагала със сума в размер на 17 100 евро, внесена на същата дата, а към 15.02.2022 г. наличната сума по банковата сметка на фирмата била в размер на 4181 евро.

С оспорения в настоящото производство отказ за издаване на виза, издаден на 07.03.2022 г. от консул при посолството на Република България в Д., И., е отказано издаване на виза вид С на Д. К. С.. Посоченото в акта правно основание е чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ – не може да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен трансфер, както и са налице основателни съмнения, относно надеждността на направените от чужденеца изявления. Стандартният формуляр е връчен на майката на кандидата - Д. К., на 14.03.2022 г.

Установява се, че със Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. /л.37/ министърът на външните работи е оправомощил директора на дирекция “К. отношения“, началника на отдел “Визов център“ и служителите в отдел “Визов център“, на основанията по чл.10 от ЗЧРБ, да вземат решения за отказ за издаване на визи. Възложено е на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на РБ да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл.34,ал.1 и Приложение № 8 към чл.34,ал.2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим за уведомяване и обосновка на отказа на издаване на визи, анулиране или отмяна на визи.

Със Заповед № Ав-02-2/04.01.2022 г. (л.39) посланикът в посолството на Република България в Д., И. е наредил Е. А. М., назначен със заповед № Т-927/13.07.2018 г. на министъра на външните работи, дългосрочно командирован със заповед № К-382/13.07.2018 г., да изпълнява в пълен обем функциите на завеждащ „Консулска служба“ (З.), в това число по обработване на заявления за визи и за работа с НВИС, като подписва формуляри по приложение № 7 към чл.34 от Н. за уведомяване и обосновка за отказ за издаване на виза, анулиране и /или отмяна на виза на граждани на трети страни и формуляр към приложение № 8 към чл.34,ал.2 от на Н. за уведомяване и обосновка на отказа за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза (на член на семейство на граждани на ЕС, който не гражданин на ЕС).

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган - Е. А. М. – завеждащ „Консулска

служба“ в посолството на Република България в Д., И., оправомощен със заповед № Ав-02-2/04.01.2022 г. на посланика в посолството на РБ в И., съобразно заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. на министъра на външните работи, издадена на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н.).

Спазено е изискването за форма на акта, като същият е обективиран в стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, съобразно разпоредбата на чл. 34, ал. 1 Н.. Съдържат се реквизитите по приложение № 7 към Н., като са посочени правните основания за постановяване на отказа - чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. От фактическа страна органът е приел, че кандидатът не може да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит, както и са налице основателни съмнения относно направените от чужденеца изявления. Същевременно, в писмо изх. № Ко-34-60/23.02.2022 г. се съдържат допълнителни мотиви, обосноваващи фактическите изводи в оспорения отказ, с което е изпълнено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Поради това следва да се приеме, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяна на административния акт.

По приложението на материалния закон:

Като правно основание за издаване на оспорения отказ за издаване на виза са посочени разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ, според които се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато същият не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит (т. 17), както и когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване (т. 24). Приетите по делото писмени доказателства потвърждават извода на ответника, че жалбоподателката, чрез законните си представители, не е представила убедителни доказателства за целта и условията на заявеното пребиваване в страната, както и че са налице основателни съмнения относно направените от нея изявления. Видно от писмо изх. № Ко-34-60/23.02.2022 г., консулското длъжностно лице е изпратило информация до МВнР – КО за констатирани неясноти и разминавания в подадени заявления за визи на 40 лица /14 семейства/, с вх. номера от DEL22000390V до DEL22000429V, сред които попада и процесното с рег. № DEL22000395. Установено е, че съгласно издадения от организаторите ваучер екскурзията ще започне от летище С. на 09.03.2022 г. и ще приключи на 17.03.2022 г. на летище Б., което противоречи на представените резервации за самолетни билети (л. 29, гръб), видно от които маршрутът Д.-Д.-С.-Доха-Д., ще се осъществи с отпътуване на 09.03.2022 г. от Д. и връщане (излитане) на 17.03.2022 г. от летище С..

На следващо място по делото бе установено по несъмнен начин, че в заявлението за издаване на виза, Д. К., чрез родителите си, е посочила, че се касае за второ пътуване до България, в подкрепа на което е приложен график за екскурзия в периода от 21.11 - 28.11.2021 г. по маршрут С.-П.-Б.-С., в която компетентното длъжностно лице е установило, че същите на са участвали. Следователно, налице са съществени неясноти относно условията на заявеното пребиваване в България, както и съмнения относно надеждността на направените от чужденеца изявления, което обуславя съответствието

на оспорения акт с материалния закон. В тази връзка следва да се посочи, че констатираните в административното производство обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 ЗЧРБ и за които са представени доказателства по делото с административната преписка, не са опровергвани по пътя на насрещното доказване от жалбоподателя. Не са ангажирани доказателства, обясняващи причините за установеното разминаване между заявения маршрут на пътуването и представените резервации за самолетни билети, съответно не е доказано, че за жалбоподателката заявеното пътуване в страната е повторно.

По гореизложените съображения съдът приема, че оспореният акт е издаден в съответствие с процесуалния и с материалния закон, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от Д. К. С. /И. К./, [дата на раждане], гражданка на И., действаща чрез законния си представител Д. С., гражданка на И., срещу отказ за издаване на виза вид "С" от 07.03.2022 г., издаден от консулско длъжностно лице в посолството на Република България в Д., И..

ОСЪЖДА Д. С., [дата на раждане], гражданин на И., в качеството му на законен представител на Д. К. С., [дата на раждане], гражданка на И., да заплати на Министерство на външните работи на РБ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: